

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 83/11
07.12.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.У. и др., због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. и у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 877/11 од 14.11.2011. године, подигнутом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К број 2/11 од 04.05.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 број 3154/11 од 15.09.2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. ЗКП-а, дана 07. 12. 2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 877/11 од 14.11.2011. године подигнут против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К број 2/11 од 04.05.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 број 3154/11 од 15.09.2011. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К број 2/11 од 04. 05. 2011. године, окривљени М.У. и Н.Б. оглашени су кривим због извршења кривичног дела дела неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. и у вези члана 33. Кривичног законика, па су осуђени и то: окривљени М.У. на казну затвора у трајању од девет месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2010. до 16.09.2010. године, а окривљени Н.Б. на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.03.2010. године до упућивања у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом.

Према окривљеном М.У. изречена је мера безбедности одузимања аутоматске пушке марке ЦЗ М-70 АБ2, кал. 7,62 мм, фабричког броја ... аутоматске пушке марке ЦЗ М-70 АБ2, фабричког броја ... са дрвеним кундаком, аутоматске пушке марке марке, кал. 7,62 мм, са бројном ознаком ..., аутомата марке „Томпсон“ М1 А1 кал. 45мм, фабричког броја ..., пиштоља марке „Лама парабелум“ кал. 9мм, фабричког броја ... са једним оквиром, пиштољ НН марке кал. 9мм, непознатог фабричког броја са једним оквиром, два тромблонска наставка за аутоматску пушку, 12 оквира за аутоматску пушку, три тромблонске тренутне мине М-60, три оквира за аутомат „Томпсон“, 184 метка кал. 7,62мм за аутоматску пушку, 285 метака кал. 45 за аутомат „Томпсон“ и 19 метака кал. 19мм.

Према окривљеном Н.Б. изречена је мера безбедности одузимања аутоматске пушке марке „Црвена застава“ кал. 7,62 мм без фабричког броја и без оквира.

Окривљени М.У. је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 83.829,00 динара и да на име паушала плати износ од 15.000,00 динара у корист буџетских средстава, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Окривљени Н.Б. је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 45.829,30 динара и да на име паушала плати износ од 15.000,00 динара у корист буџетских средстава, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 број 3154/11 од 15.09.2011. године, одбијене су, као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Ваљеву и браниоца окривљеног Н.Б, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених пресуда, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз бр. 877/11 од 14.11.2011. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 3. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд уважавањем захтева утврди да је тим пресудама учињена повреда Кривичног закона у корист окривљених М.У. и Н.Б., јер њихове радње извршења дела нису квалификоване по члану 348. став 4. КЗ.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, окривљеног М.У. а и његовог браниоца, адвоката Р.Т, браниоца окривљеног Н. Б, адвоката М.О. и окривљеног Н.Б. који није могао бити обавештен на адреси из списка предмета, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев подигнут па је по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца неосновано указује да је нижестепеним пресудама повређен закон у корист окривљених Н.Б. и М.У. из члана 369. тачка 3. ЗКП-а. Образлажући поднети захтев, РЈТ сматра да је окривљене требало огласити кривим за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. КЗ, пошто из изведених доказа и утврђеног чињеничног стања произлази да је окривљени Н. Б. по претходном договору са окривљеним М.У. превозио већу количину ватреног оружја чије набављање и држање грађанима није дозвољено до куће окривљеног М.У, који му је затим помогао да пренесе предметно оружје од путничког возила до његове куће, што представља радњу ношења ватреног оружја из члана 348. став 4. КЗ, а не радњу извршења дела из члана 348. став 3. у вези става 1. КЗ-а у вези члана 33. КЗ како су је правно квалификовали нижестепени судови. Врховни касациони суд налази да је изнети став Републичког јавног тужиоца да је радње окривљених требало квалификовати као кривично дело из члана 348. став 4. КЗ-а неприхватљив. Наиме, по налажењу овог суда, а насупрот ставу изнетом у захтеву за заштиту законитости, радње које је по претходном договору предузео окривљени Н.Б, у смислу превозења а потом и преношења предметног ватреног оружја, муниције, распрсквајућег оружја и средстава велике разорне моћи, од његовог путничког возила до куће окривљеног М.У, не могу се сматрати радњом неовлашћеног ношења предмета (оружја), у смислу члана 348. став 4. КЗ-а, јер наведене појединачне радње представљају само стадијуме радње неовлашћеног набављања предметног оружја ради стицања коначне власти над истим од стране НН „Д“. Стога су напред наведене радње и обухваћене умишљајем окривљеног Н.Б. у складу са садржином постигнутог договора да се неовлашћено набави оружје и у том смислу превезе и пренесе до куће првоокривљеног те да се ту до даљег држи, а не да се носи у смислу извршења наведеног кривичног дела.

Преношење предметног оружја од стране окривљеног М.У. из возила до његове куће, такође не може бити правно оцењено као радња неовлашћеног ношења ватреног оружја у смислу члана 348. став 4. КЗ-а, јер је окривљени наведено оружје преносио из возила да би га неовлашћено држао у својој кући у складу са постигнутим претходним договором који је постојао између окривљених и са умишљајем да оружје држи у кући и чува као туђе (за НН „Д“), а не да га носи. И по ставу овога суда у конкретном случају радња извршења неовлашћеног ношења ватреног оружја из члана 348. став 4. КЗ-а, могла је евентуално бити предузета само након завршне фазе његовог претходног неовлашћеног набављања, када би евентуално окривљени тако набављено оружје поступајући са умишљајем неовлашћено носили, чега није било у конкретном случају.

С обзиром на изнето Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови правилно утврдили да се у радњама окривљених описаним у изреци првостепене пресуде стичу сва законска обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ-а, па из изнетих разлога, побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда Кривичног закона на коју се указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца. Оценивши из свих напред изнетих разлога да је захтев за заштиту законитости неоснован, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 424. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Веселиновић,с.р.

Бата Цветковић,с.р.